

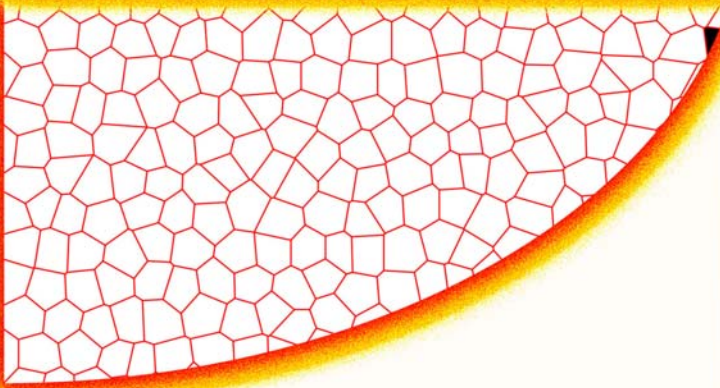
ଅନ୍ତଃ

ଚା'ଚକ

ଅକ'ଚ୍ଚେ

ଚା'ଲ'ସି

ហ៊ីង គឺជាឈ្មោះសត្វដង្កូវនៅក្នុងរឿងនិទានមួយមានឈ្មោះថា “ រឿងដង្កូវហ៊ីង ” ។ រឿងដង្កូវហ៊ីងនេះ

ជាប្រភេទអក្សរសិល្ប៍បុរាណដែល

ជនជាតិទំពួនធ្លាប់បាននិទានតៗ គ្នា ពីមាត់មួយទៅមាត់មួយ ដើម្បីស្តាប់កំសាន្ត ពេលរាត្រី ។

ដោយសារមានការប្តូរចូលនូវវប្បធម៌ ពីខាងក្រៅច្រើន រឿង

និទានល្អ មួយចំនួនត្រូវបានបាត់បង់បន្តិចម្តងៗ ព្រោះគ្មានអក្សរកត់ត្រាទុក

ដោយជនជាតិទំពួនមានតែភាសានិយាយប៉ុណ្ណោះ ។

ជាការល្អដែលអង្គការសហការអន្តរជាតិកម្ពុជា (ICC) បានសហការ

ជាមួយក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡា និងរាជបណ្ឌិតសភាកម្ពុជា រៀបរយ

មានសំណេរឡើងសំរាប់បងប្អូនជនជាតិទំពួន ងាយស្រួល កត់នូវរឿងរ៉ាវផ្សេងៗ

ទាក់ទងនឹងប្រវត្តិសាស្ត្រអក្សរសិល្ប៍ និងវប្បធម៌ប្រពៃណី ល្អៗរបស់ពួកគេ ។

ដោយមានការជួយឧបត្ថម្ភ គាំទ្រពីអង្គការសហការអន្តរជាតិកម្ពុជា (ICC) ក្រុមការងារភាសាទំពួនយើង

ខ្ញុំបានខិតខំប្រឹងប្រែង ចងក្រងទុកនូវ រឿង

ដង្កូវហ៊ីងនេះ សំរាប់ឱ្យមនុស្សជំនាន់ក្រោយបានអាន និងយល់ពីអត្ថន័យ

សាច់រឿងដែលបង្កប់ទៅដោយគំនិតអប់រំល្អៗ និងការតស៊ូគ្រប់ឧបសគ្គចំពោះ

មុខរបស់តួអង្គ ។ ទោះបីក្រុមការងារយើងខ្ញុំខំសិរិសំរាំងយ៉ាងណា ក៏ជៀស

មិនផុតពីការខ្វះចន្លោះនៅផ្នែកណាមួយជាមិនខាន ព្រោះអ្នកនិទានមក

ពីតំបន់ខុសៗគ្នា ។

ដើម្បីអោយរឿងនេះកាន់ល្អប្រសើរប្រសើរថែមទៀត ក្រុមការងារយើងខ្ញុំ រងចាំទទួល នូវមតិវិចារកន់ស្ថាបនា

និងយោបល់កែលំអ ផ្សេងៗ គ្រប់មជ្ឈដ្ឋានដោយសោមនស្សរីករាយ ។

“ ”
សូមអរគុណ

សៀវភៅរឿងព្រេងនិទានអំពី “ដង្កូវប៉ាល់វែង”

របស់ជនជាតិទំពួន ខេត្តរតនគិរី

បោះពុម្ពលើកទី១ ចំនួន ៣៥ ក្បាល

ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨

បើចង់បានព័ត៌មានបន្ថែមទៀត

សូមទាក់ទងតាមអាសយដ្ឋានខាងក្រោមនេះ ៖

អង្គការសហការ (ICC)

P.O BOX 612

ភ្នំពេញ កម្ពុជា

Tel: 023215200 / 023213310

ឬ

P.O BOX 890003

បានលុង ខេត្តរតនគិរី

Tel: 075974029

email: ride.nfetampuan@icc.org.kh

A folk tale written in Tampuan language of Rattanakiri province, Kindom of Cambodia. First printing 35 copies, December 2008.

For more information or copies contact the address above.

អារម្ភកថា

ប៉ាលីវីង គឺជាឈ្មោះសត្វដង្កូវនៅក្នុងរឿងនិទានមួយមានឈ្មោះថា «**រឿងដង្កូវប៉ាលីវីង**» ។ រឿងដង្កូវប៉ាលីវីងនេះ ជាប្រភេទអក្សរសិល្ប៍បុរាណដែលជនជាតិទំពួនធ្លាប់បាននិទានតៗ គ្នា ពីមាត់មួយទៅមាត់មួយ ដើម្បីស្តាប់កំសាន្តពេលរាត្រី ។ ដោយសារមានការហូរចូលនូវវប្បធម៌ ពីខាងក្រៅច្រើន រឿងនិទានល្អៗ មួយចំនួនត្រូវបានបាត់បង់បន្តិចម្តងៗ ព្រោះគ្មានអក្សរកត់ត្រាទុកដោយជនជាតិទំពួនមានតែភាសានិយាយប៉ុណ្ណោះ ។

ជាការល្អដែលអង្គការសហការ (**ICC**) បានសហការជាមួយក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡា និងរាជបណ្ឌិតសភាកម្ពុជា រៀបរយមានសំណេរឡើងសំរាប់បងប្អូនជនជាតិទំពួន ងាយស្រួល កត់នូវរឿងរ៉ាវផ្សេងៗទាក់ទងនឹងប្រវត្តិសាស្ត្រអក្សរសិល្ប៍ និងវប្បធម៌ប្រពៃណី ល្អៗរបស់ពួកគេ ។

ដោយមានការជួយឧបត្ថម្ភ គាំទ្រពីអង្គការសហការ (**ICC**) ក្រុមការងារភាសាទំពួនយើងខ្ញុំបានខិតខំប្រឹងប្រែង ចងក្រងទុកនូវ រឿងដង្កូវប៉ាលីវីងនេះ សំរាប់ឱ្យមនុស្សជំនាន់ក្រោយបានអាន និងយល់ពីអត្ថន័យសាច់រឿងដែលបង្កប់ទៅដោយគំនិតអប់រំល្អៗ និងការតស៊ូគ្រប់ឧបសគ្គចំពោះមុខរបស់តួអង្គ ។ ទោះបីក្រុមការងារយើងខ្ញុំខំសិរិតសំរាំងយ៉ាងណា ក៏ជៀសមិនផុតពីការខ្វះចន្លោះនៅផ្នែកណាមួយជាមិនខាន ព្រោះអ្នកនិទានមកពីតំបន់ខុសៗគ្នា ។

ដើម្បីអោយរឿងនេះកាន់ល្អប្រសើរប្រសើរថែមទៀត ក្រុមការងារយើងខ្ញុំ រងចាំទទួល នូវមតិវិចារគន្លឹះស្នាបនា និងយោបល់កែលំអរ ផ្សេងៗ គ្រប់មជ្ឈដ្ឋានដោយសោមនស្សរីករាយ ។

« សូមអរគុណ »

សមាសភាពក្រុមការងារ

អ្នកនិទាន

លោក វ៉ាយ ឡេង

អ្នកបង្កើត និង រៀបរៀង

លោក វ៉ាយ ឡេង

លោក ធឿង សារឿន

លោក មុង ភារឹម

អ្នកគូររូបភាព

លោក អ៊ុំ សុធី

អ្នករចនារូបភាព

លោក ពុន ឡូញ

គណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យ

លោក វ៉ាង វីញ

លោក ដេង អ៊ីញ

លោក ស្រែន ក្វាវ

លោក ឡាន ទិត

លោក ធឿង សារឿន

លោក ក្វាស ក្វិន

លោក មុង ភារឹម

លោក ឃិន សុខសំអឿន

លោក ក្វាស ទិវ

លោក បេច យេក

លោក ថុង សៀវ

លោក អ៊ុំ មាន

លោក សុន លិន

លោក ផុន ថេង

អញ្ជ្រែសៃ អន់ទ្រុង ប៉ាលវីង

សាត់ ប៉ាន់ដា គុល ពៃ ម្នូត ពៀវាពូ ពៀវាកាំង ណាង ចាំហៃ
 កែ កាន់តើប ជៀក គួប អន់ខ្មែ ឡាំ ណាំង សាអ៊ឹង អិរ្យត ប៉ាក់ ព្រី
 ត្រប់ ។ កាតាំង ម្នូត ណោះ អ្នែ ជៀក គួប អន់ខ្មែ ពៀឡឺត ផា ៖
 «ឡាំ ពួយ អន់ដីស ដេល អាញ វេស» ។ «ដៃ ឡាំ ពៀ ! ញីន អូ អន់
 អុះ» ។ កាតាំង ម្នូត ពៀវាពូ ពៀវាកាំង ផា នីណោះ ពៀឡឺត អ្នែ
 តាតិង កេះណោះ សីត ប៉រ ហះ យ៉ាក់ សាំងអិរ្យ ៖ «យ៉ាក់ អាញ ឡាំ
 គួត ត្រោ ពួយ ពូ ហោត យ៉ាក់ !» ។ យ៉ាក់ សាំងអិរ្យ ផា ៖ «ដៃ ឡាំ
 សោ ! អន់ទៀ ពូ អ្នាត អីស» ។ «ដាក់ អូ អ្នាត ដេល តះ យ៉ាក់ ! ផា
 ពូ អូ កូម អាញ ចាក ម៉ោញ ដូវ អាញ» ។ ពៀឡឺត អញ្ជ្រែសៃ លូ
 កាប អញ្ជ្រែសៃ លូ ដះ វែវ ឡាំ ពួយ ពូ ។ ទីល ប៉ាក់ ព្រី ត្រប់ ម្នូត
 ពៀវាពូ ពៀវាកាំង គួត ត្រោ ដឹង ដាក់ៗ វាកុត វាកៀយ ប៉ាញ វែវ
 ពៀ វែវ អែ កេះណោះ សីត វាងាប់ ។ កាប៉ាច់ ពៀឡឺត អែ ណាំង គួត
 ត្រោ ហះ ណោះ ទិ កា ពូ ណាំង ហះ អា ទិ កា ពូ ប៉ាត្រឹង អ្នែ សល់
 ដឹង ត្រោ អន់ទ្រុង សា ។ ពៀឡឺត ផះ ចឹង គួត ផាឌី ប៉ប អន់ទ្រុង
 ប៉ាលវីង អ្នែ ពឹង ណោះ ម៉ាត់ តិស វាឡោ ពៀឡឺត កា កាតាច់ អិរ្យច

អូ ជឿ គួត ហង
 ត្រោ ណោះ ។
 ពៀឡឺត ង៉ាញ
 ម៉ោញ ដូរ អែ ផា ៖
 «បះរី ផា អូ ប្រីត
 ទី ត្រោ ណោះ កា

អាញ ក្លោ ពិះ កា អាញ ចឹង ទី ក្លោ បូល កា អាញ ចឹង ទី» ។ កាតាំង
 ពៀឡឺត ផា នីណោះ អន់ទ្រុង ប៉ាលវឹង ឡឹង គុល ត្រោ កា តាំប្រីត
 អំប៉ញ ផា ៖ «ញ៉ា អិស ផា អំពៃ ណាង ?» ពៀឡឺត តើល ទីប អូត
 អ៊ិរ ១ ផា ៖ «សារ ញ៉ា ចឹង ទី អន់ទ្រុង ! អាញ កាប កា អាញ
 ណាំង សាអ៊ិរ អ៊ិរ អូ ទី» ។ អន់ទ្រុង ប៉ារឹង កាប ណាវ ផា ៖ «អូ
 ត្រត់ អុះ នីណោះ អាញ កាតាំង អិស ផា អំពៃ ពៃ ផា អិស អូ រិះ
 ត្រង់ អាញ អូ ញម អុះ ណាង» ។ ហៃ កា អន់ទ្រុង អំប៉ញ ឡាលៃ
 ឡាឡាញ ពៀឡឺត កា រិះ ផា ៖ «បះរី អន់ទ្រុង យិះ អាញ អោន កា
 អូ សាគីម យិះ អាញ ឡុំ កា អែ តាបាង អាញ ចឹង ឡាង ទីល ទី
 ឡាង ទីល ច្រះ រិះ ហង នីអៀ អាញ ផា អំពៃ ពៃ ! ផា អូ ប្រីត ទី
 ត្រោ ណោះ កា អាញ ក្លោ ពិះ កា អាញ ចឹង ទី ក្លោ បូល កា អាញ
 ចឹង ទី» ។ អន់ទ្រុង តើល ផា ៖ «តាទិច ប អិស ផា ណោះ ណាង ?

ផានិណោះ ញ៉ា បើ កាអ៊ូប ម៉ាត់ អន់ អាញ ប្លង់ ម៉ុត ពីង វែវ ម៉ាត់ អីស គួត ត្រោ អាញ» ។ ពៀឡឺត កា កាអ៊ូប ម៉ាត់ អន់ អន់ទ្រុង ប្លង់ ម៉ុត ពីង ប៉ាអង់ វែវ កេះណោះ គួត ត្រោ សីត លើយ ប៉ាត់ ហី ។ ទីល ប៉ាត់ ហី ពៀឡឺត ដាក់ ឡាច់ ត្រោ ឡឺង វែវ កេះណោះ អ្សក់ អន់ទ្រុង ឡាំ អន់ កាណុង ឡាំងគត ពេល ភ្លឺ ដៃ អន់ យ៉ាត់ អែ ប៉ី ។

ទី ពៀវ ប៉ែង ម៉ាំង ឡឺង ណោះ អន់ទ្រុង ប៉ាសីង កា ម៉ាច់ កេះ តាម៉ដោត កេះណោះ ជីវ ឡាឡោង សាត់ ពុត ពៀឡឺត ឡឺង អង្វឹម ហី ។ ពៀឡឺត ផា ៖ « ពៀ ដេ ឡាឡោង ប៉ាឡែវ ឡាឡោង ប៉ាញ់សាំង អំបុង អាញ ទី ក្លោ អន់ទ្រុង ទី ក្លោ ប្រាយ និអៀ អា » ។ កាតាំង ប៉ានីវ ពៀឡឺត ផានិណោះ តាម៉ដោត ទ្រុង តេះ ឡឺ ណូស ស្រុត ឡឺន ប៉ុច ឡាច់ ទៀក ម៉ាត់ ម៉ោញ ដូវ ព្រៃ ។ ពួន កា តាប៉ាប តាឡាម៉ តាម៉ដោត កា បើក អំប៉ាវ ហាវ រ៉ះ សាវ លូ ពៀឡឺត ពីង ហី ។ អែ ផា ៖ « អីស ប៉ុច អូ កា អាញ ពៀ ? » ។ ពៀឡឺត តើល ផា ៖ « នីចម៍ ចឹង អូ ប៉ុច កា អីស ម៉ី ទីល អាញ ទី គន ទី ក្លោ កេះ យ៉ះ អន់ទ្រុង យ៉ះ ប្រាយ ក្លោ អាញ ហង » ។ ម៉ោញ នីវ ណោះ ប្រើត អន់ កា តាម៉ដោត ខ្លីចខ្លីល ពីល ប៉ានីក រ៉ះ សាវ ប្រើយ្ត តាប្រើយ្ត ប្រាក់ តាប្រាក់ ផាឌី តាពៀស ប៉ានីវ ពីរ កាង រ៉ះ ទីល សាវ

ឡាកោ អែ ទៅ ៖ « អាញ ហង កេះ អន់ទ្រុង ប៉ាលវីង អា ពៀ ! សិច
អាញ តាទិច តាម៍ផោត ផា អិស អូ សៀ ញ៉ា អូ ហៃ ចាន់ហិប អាញ
កាណុង ឡាំងគត ពេល ណោះ » ។ បតី តាម៍ផោត រ៉ះ នីណោះ
ពៀឡឹត កា បើក ហៃ អន់ទ្រុង កាណុង ឡាំងគត ពេល ផាឌី ប៉ប័
ដឹង ចាន់ហិប តាដោះ តាទិច ។ សារ ណោះ ប្រតី អន់ កា ពៀឡឹត ញ៉ា
អូ ជៀ សាគៀ អូ ខិន អំពីន បិច កាកិក ហង អែ ហោក កា ក្លោ អែ
ឡាយ៉ាម៍ ណោះ ។ ឆើយ រល់ កា អន់ខ្មែ កាចុប តី ម៉ោញ បែង
កាចុប មែង បែង អំពីន ចាំ ខិន ចាំ អូ ពុត ហង កា អន់ខ្មែ ដាច
ណោះ ។ បតី ចឹង ក្បាម៍ តារ តាម៍ ផោត កា ម៉ុត ពីង ចាន់ហិប
អន់ទ្រុង អែ ទៅ ។ ទីល កាម៉ាំង តាម៍ផោត ឡាច់ តែប លូ ពៀ ឡឹត
លើយ ហះកា អូ ទី ពៀ អូ អន់តត់ សារ ណោះ អុះ ។ ទុញ ម៉ាំង ក្លាំង
ដាវ ឡឹង ណោះ ពៀឡឹត កាចាំង បិច ឡាំ ណាំង រ៉ាម៉េះ ។ អែ ផា ៖
« យ៉ាត់ ! អិស ក្បាត់ ព្រៀយ កា អាញ ខូ ហោគ អាញ ចឹង សាតាក់
ណាំង រ៉ាម៉េះ ប៊ែត » ។ យ៉ាត់ ផា ៖ « អីះ ហៃ ដេល សោ ! ញ៉ា អូ ឡាំ
ណាំង » ។ ឡែង ណោះ ពៀឡឹត កា ឡាំ ប៉ះ រ៉ាម៉េះ ហះ នីអច់
កាតាំង ទីល ប៉ាត់ ហី ប៉ុងៗ អន់ទ្រុង កាណុង ឡាំងគត ពេល ពៀឡឹត
កា តាំប្រតី កាតត ឡាក់កា អ៊ិរ ៖ « តាក់ កាតត តាក់ កាត្វង៍
អន់ទ្រុង អូត អន់ទ្រុង ប៉ាលវីង » ។ យ៉ាត់ សាំងអ៊ិរ សាមតី កា អ៊ិរ

តាទិច អើ កា ទ្រុះ ផា ៖ «ស្បោះៗ អិរ ញ៉ា ម៉ុត ណាំង ពីង កាណុង
 ពីង សាកាន់ សោ អាញ៉ូ ណោះ» ។ ហាវ ហៃ កាអើ ទីល ពីង ហិ កា
 កាប ផា ៖ «នែត ប៉ាត់ ចំ អិរ ណោះ ហះ អា ហង ដៃស អាញ៉ូ
 កាតាំង អំពៃ ពៃ» ។ ហៃ កា អូ ប៉ប័ យ៉ាត់ សាំងអិរ កា ជីរ ក្បាត់
 ព្រៀយ ប៉ាត់ តេះ ណាវ ។ ម៉ោញទ្រុ ឡឹង ណោះ ពៀឡឹត កា ប៉ះ
 វ៉ាម៉េះ ណាវ អន់ទ្រុង កា តេះ អញ់ស្រំ លូ ណោះ ៖ «ប៉ុងៗ តាក់
 កាតត តាក់ កាតុង អន់ទ្រុង អូត អន់ទ្រុង ប៉ាលីវីង» ។ យ៉ាត់
 សាំងអិរ ផា ៖ «បះ ញ៉ា ត្រត់ អិរ ខុ ហាវ ពីង ហិ អាញ៉ូ និអៀ» ។
 អៃ តាម៉ែន ហៃ ពីង ហិ កា អូ ប៉ប័ ញ៉ា ។ ប៉ាត់ អើ តេះ ហ្វិត អន់តិត
 យ៉ាត់ សាំងអិរ ម៉ុត ណាំង ទីល ពីង កាណុង ពៀឡឹត សើក អង់យ៉ាត់
 សើក ពេល ផាឌី ប៉ប័ អន់ទ្រុង ប៉ាលីវីង កាណុង ឡាំងគត ពេល អើ
 ផា ៖ «យី ម៉ែត! ញ៉ា ត្រត់ អន់ទ្រុង ឡាំ អ្នៃ ពីង ឡាំងគត ពេល
 សោ អាញ៉ូ និអៀ ?» ។ ឡែង ឡឹង ណោះ អើ កា អ្សក់ វ៉ាម៉េះ យីត
 ចឹង កាមេ ផាឌី អន់ទ្រុង ណោះ ប៉ុង ពីង កត់ កាមេ ប៉ះ កត់ ប៉ុង
 ពីង គូម កាមេ ប៉ះ គូម ប៉ុង ពីង ព្រឹយ កាមេ ប៉ះ ព្រឹយ ប៉ុង ពីង
 កាណាត់ ញ៉ា កាមេ ប៉ះ កាណាត់ ណោះ ហង ។ អន់តិត ឡឹង ណោះ
 អន់ទ្រុង ប៉ុង ទីល ប៉ាត់ តេះ យ៉ាត់ សាំងអិរ កា ជីរ កាមេ ទីល ប៉ាត់
 តេះ ត្រត់ ហះ កល់ យ៉ាំង កាតាច់ ក្បាំង អន់ទ្រូប តុសិត ផាឌី អន់ទ្រុង

ណោះ ម៉ាច់ កេះ តាម៍ផោត កេះណោះ កាប ផា ៖ «ហី យ៉ាត់ ញ៉ា
 អីស ប្រ័ត័ កា អាញ់ នីអៀ ចាក ហង អាញ់ សីត ហង អាញ់» ។
 យ៉ាត់ សាំងអិរ កាប ផា ៖ «បះ សោ ជែ អ្សក់ យ៉ុ តូ ខ្លាម អាញ់
 ឡាប់ ប៉ាយ៉ាម ឡាប់ ក្រែង អីស អាញ់ សាមគ័ កា អន់ទ្រុង តាទិច
 ប្រាយ តាទិច ញើ ចឹង អ្នក កា ឡាកោ អន់ដិស នីអៀ សោ » ។
 តាម៍ផោត កាប ផា ៖ «អូ ចៃ អុះ យ៉ាត់ ! ទីល អីស ប្រ័ត័ កា អាញ់
 ឡាច់ ឡាកា កល់ យ៉ាង កាតាច់ ក្បាំង អន់ទ្រូប នីអៀ ! យ៉ះ អីស
 ក្រែង លូ អិរ កា អាញ់ អូ ហៃ ក្រែង លូ សាតៃ កា អាញ់ អូ អ្សក់
 អីស ក្រែង លូ រីក់ កា អាញ់ អូ សា សីត ហង អាញ់ ចាក ហង អាញ់
 យ៉ាត់» ។ ឡែង ណោះ តាម៍ផោត កា ចាក ឡាច់ ឡឹង ហី យ៉ាត់
 សាំងអិរ ឡាំ ក្បាត់ ពៀឡឹត ពីង កល់ ប៉ាតុល ហះ ទ្រុង ។ ពៀឡឹត
 សីត ឡឹង ណាំង រ៉ាម៉េះ ផាឡិ ប៉ប័ តាម៍ផោត អ្នែ ពីង កល់ ប៉ាតុល អៀ
 កា អំប៉ញ់ ផា ៖ «នែត ញ៉ា ត្រត់ អីស ឡាំ អ្នែ ហះ អា
 តាម៍ផោត ? » ។ តាម៍ផោត កា តើល ផា អ្នែ ហង ពៀ ខង ទីល
 យ៉ាត់ អីស អូ បិច អូ ចៃ កា អាញ់ កេះ កាមេ អាញ់ ត្រត់ កល់ យ៉ាង
 កាតាច់ ក្បាំង អន់ទ្រូប នីណោះ» ។ ពៀឡឹត ប៉រ ក្រែង លូ អិរ កា
 តាម៍ផោត អូ ចៃ ក្រែង លូ សាតៃ កា តាម៍ ផោត អូ អ្សក់ ក្រែង លូ
 រីក់ កា តាម៍ផោត អូ ភម ផែម តុ កាប្តុរ កា តាម៍ផោត អូ សា អៀ

ផា ៖ «សិត ហង អាញ ចាក ហង អាញ ព្យៃ ម៉ែត អាញ អ្នែ ហិ
 អាញ ទី អីស បិច ពួយ អាញ ពួយ អូ ថៃ ពួយ កា អ្នែ» ។ ព្យៃឡឺត
 ផា ៖ «និចម៍ ចឹង ប្រ័ត ក្លោ ! យ៉ះ ចឹង សិត យ៉ះ ចឹង ចាក កូម៍ អាញ
 សិត ជិន វ៉ាម៉េះ កា យ៉ាត់ អន់ទ្រួល ហិ» ។ កេះ ផា និណោះ ព្យៃឡឺត
 កា សិត ជិន តាទិច ហង ទិល ប៉ាត់ ហិ អែ ផា ៖ «យ៉ាត់ អាញ ប្រៀ
 ដឹង អីស ក្យាត់ ព្រៀយ ហះ តេះ ញ៉ា ត្រត់ អីស ម៉ុត ទិល កាណុង
 ប្លង់ ទិល សាកាន់ ដាក់ គីរ អង់យ៉ាត់ សាប៉ាត់ តាគីរ ពេល អូ អិរូល អូ
 សាំបត់ កា អាញ» ។ យ៉ាត់ សាំងអិរូរ ផា ៖ «វែច ចោ ព្យៃ ចឹង អ្ន
 អន់តត់ កា អីស ទី ក្លោ អន់ទ្រុង ទី ក្លោ ប្រាយ សោ ! អាញ សាមត់
 កា អន់ទ្រុង តាទិច ប្រាយ តាទិច ណោះ ហង បះ អាញ កាមេ ណោះ
 ពៃ» ។ យ៉ាត់ សាំងអិរូរ ឡោម និចម៍ កា ព្យៃឡឺត អូ តាប៉ប កាប
 ឡោម និចម៍ កា ព្យៃឡឺត អូ ថៃ ប្រៀ អ្នែ និចម៍ កា ព្យៃឡឺត អូ
 ភម ។ ព្យៃឡឺត អូ ដាម៍ ពុត បិច អីក អែ កា ដះ គីរ អញ់ជុត វ៉ាយ៉ា
 អាវ ចាឡេះ កេះណោះ អែ កាប ផា ៖ «អ្យត់ យ៉ាត់ អាញ អ្នាត អីស
 ហង អាញ ឡើយ អីស ហង អាញ ចាក ពួយ គន ចាក ពួយ ក្លោ
 ហង អាញ ដាវ អា» ។ ព្យៃឡឺត ចាក បើ តាន់ ចាំងហាយ ផាឌី យ៉ាត់
 សាំងអិរូរ ឡុកឡាយ លូ ញ៉ា អញ់ស្រំ លូ កាប ផា ៖ «ហិ សោ អីស
 ចាក តាទិច ឡាំ តាទិច ! ឡែង អា អីស អ្នះ អប់ កា អន់តើប អីស

សោ ! អីស អ្នះ អប់ កា ប្រៃល អីស សោ ! អីស ថុច អប់ កា យ៉ាត់
អីស សោ» ។ ចានែក ពៀឡឺត ណោះ ណាវ្ន ចាក លើយ ហង កាអី
ផាឌី ទីល ប៉ាត់ តោ ហាវ ជិះ កាអី កល់ ប៉ាតុល លូ តាម៍ផោត ។ ផាឌី
តាម៍ផោត សាប្តាត់ កល់ ប៉ាតុល កេះ វ៉ាវ៉ែះ ចេះ តេះ កេះ ងង ក្រើយៗ
កេះណោះ ចាក លើយ កា អន់ខ្មែ ទីល ប៉ាត់ អន់តិក៍ ទ្រង ពៀឡឺត
ផា ៖ « បះ មី បិច អិត វ៉ាច់ អាញ អា » ។ តាម៍ ផោត ផា ៖ « អីស
អិត វ៉ាច់ ឡឹង ងង ហង អីត៍ » « អូ ថៃ ! អាញ អូត ពូ អន់ សិច
ពៀងង កា អាញ » « អិត វ៉ាច់ ហះ ថាយ ណោះ អីត៍ » ។ ពៀឡឺត
ផា ៖ « អូ ថៃ ! អូត ពូ អន់ សិច ពៀថាយ កា អាញ » « អិត វ៉ាច់
ហះ កល់ ណោះ អីត៍ » « អូ ថៃ ! អូត ពូ អន់ សិច ពៀកល់ កា
អាញ » ។ ឡែង ណោះ ពៀឡឺត ជីវ អិត វ៉ាច់ កាអី ប៉ាត់ តេះ ត្រត់
ហះ កឹង តក៍ ផេះ តក៍ អ្នែ ឡែង គន អី អប់ តក៍ ផា ៖ « ខឹះ បោ អ៊ុច
វិះ! ពៀ ឡា អ៊ុច ហះ អ៊ុ បោ អ៊ុញ ឡែង គន អ៊ុញ អ៊ុច កា ពូ សាគប
អ៊ុ ? » ។ ពៀឡឺត កាប ផា ៖ « អាញ ឡា ប្រឹង តក៍ ឡា » តក៍ ផា
« សាវអីស សាវពៀឡឺត ! សាវឡា ប៉ាត់ សាវអា » ។ បត៍ ពៀឡឺត
ឡា ប៉ាត់ ណោះ តក៍ ជៀក អី ត្ន័វ អញ្ចុត អាវ ៖ « ពិ សាវពៀ
សាវពិន សាវត្ន័វ សាវជុត » ត្ន័វ កា អន់ខ្មែ អញ្ចុត « ពិ សាវត្ន័វ
សាវអាវ » ត្ន័វ កា អន់ខ្មែ អាវ « ពិ សាវត្ន័វ សាវគង » ត្ន័វ កា អន់ខ្មែ

គង «ពិ សាវត្រូវ សាវចិន» ត្រូវ កា អន់ខ្មែ អញ្ចុចិន ។ កេះណោះ តក់
 ប្រើ ព្យេទ្ធិត អ្សក់ គន កា អៃ ៖ «ហត់ សាវព្យេ អ្សក់ អុះ អិស កា
 សាវអាញ បៃត អាញ ចឹង ឡាំ សាវទីប ហត់ កា សាវតាម៍ ផោត» ។
 កេះ អន់ទីប គន ហ៊ាត់ ព្យេទ្ធិត តក់ កា ឡាំ ចែត សាអ្សាត់ កា
 តាម៍ផោត ពីង វ៉ាវើះ កេះណោះ កាប ផា ៖ «អាញ អា ហង សាវគន
 អិស ! សាវម៉ាញ អិស ! ហៃ សាវជុត សាវអារ សាវចិន សាវគង
 សាវអ៊ឹង តោរ អិស អា ! ពិ ពិន សាវចាក ពិ ពិន សាវឡាំ សាវដាត់
 សាវខុន ជិះ សាវវើះ សាវតាម៍ ផោត» ។ តាម៍ផោត ផា ៖ «អាញ អូ
 ថៃ ចាក អុះ តក់ ! គន អាញ អៃ កាម៉ាញ អាញ អៃ» ។

ឡែង ណោះ តក់ តាប៉ះ តាប៉យំ ចែត សាអ្សាត់ ពីង តាម៍ផោត
ណាវ៉ូ ។ បត់ ត្រត់ សាអ្សាត់ តក់ តាម៍ផោត កា ខ្លិចខ្លិល ពីល ប៉ានីក
ចាក ក្រើយ ៗ តាទិច ហង កា អន់ខ្មែ ។ តក់ ផា ៖ « សាវដាត់
សាវខុនៗ ហោ សាវវ៉ែ ៖ សាវហោ ហោ ! » ។ វ៉ាវ៉ែ ណោះ ចឹង
ចាក អូ ជៀ ចឹង រឺញ អូ ជៀ ចឹង តាវ អូជៀ កា តក់ អែ កាប
នីណោះ ។ ពៀឡឺត ទ្រង អា អែ ចាណាង តក់ ប្លេះៗ អូ ប៉ប័ សិត ។
អែ កាប ផា ៖ « បះ ញ៉ា ត្រត់ ក្រ ខាក់ ប្រឹង តក់ អា ទិល អែ ផា ចឹង
អន់ទីប ដឹង ហត់ អន់ទីប ដឹង ព្រែក » ។ ឡែង ណោះ ឡា ពួយ
កាអែ ចឹក ទីប គន តក់ ណោះ ហង ។ ទិល ប៉ត់ ណោះ ហៃ វ៉ាវ៉ាប់
ប៉ប័ ដឹង តែល វ៉ាវ៉ែ សាប្រើតៗ ។ អែ កាប ណាវ៉ូ ផា ៖ « បះ ញ៉ា
ពៀ តក់ ពៀ សាក្លះ អូ សាន់តាក់ គន សាន់តាក់ ក្លោ អាញ៉ូ នីអូរ
នីចម៍ ចឹង កេះ អា ? » ។ ពៀឡឺត ចាក ពួយ តែល វ៉ាវ៉ែ ឡែង
ណោះ អែ កាអែ ផា ៖ « អន់ទ្រង ប៉ាល់រឹង អន់ទ្រឹង ប៉ាវ៉ៅ អែ ក្លោ
តាម៍ផោត កូម៍ អាញ៉ូ ណើ ក្យាត់ ណើ » « បះ ញ៉ា ឡាក់កា គន អាញ៉ូ
កាម៉ាញ៉ូ អាញ៉ូ អែ ណោះ វ៉ែ » ។ តក់ តាប៉ះ តាប៉យំ តាម៍ផោត ណាវ៉ូ
កេះណោះ អែ ផា ៖ « អាញ៉ូ អា សាវគន អិស ! សាវម៉ាញ៉ូ អិស !
សែម សាវប៉ាច់ ពែង សែម សាវលែងលេ សែម សាវព្រី ទៀក តេះ
ណោះ » ។ ឡែង ណោះ ចាក កា អន់ខ្មែ ក្រើយៗ ណាវ៉ូ ។ ពៀឡឺត

ពួយ បែត ចឹង តាន់ ជាឌី តក់ អ្នក រាលោះ ពៀឡឺត ឡឹង ងង ប៉ាឡឺ
ប៉ាត់ តេះ កេះ ប៉ាសត់ ក្រិត ។ ពៀឡឺត ផា ៖ « បះ នីចម៍ ដេ ចឹង អ្ន
យួង ប៉ាសត់ អា ! ត្រត់ ទ្រង យ៉ាត់ អាញ កាប យ៉ាត់ អាញ ផា
តាទិច ហង » ។ ឡែង ណោះ ពៀឡឺត ញ៉ា រ៉ាបិស កា អើ អូ ទី ទ្រង
ចាក ជាឌី ចាប កាតាំង ទិល ប៉ាត់ ហី អើ ។ ចាប កាប ផា ៖ « បះ រើ
ពៀ ដេ ញ៉ា ហះ អា សាម៉ល់ គន អាញ តែប អា ? » ។ ពៀឡឺត ផា ៖
« អាញ ឡា ប្រឹង ចាប ឡា » ចាប ផា ៖ « ញ៉ា ត្រត់ អិស ញ៉ា ពៀ ? »
« សារ ញ៉ា ចឹង ទី ប្រឹង អាញ ញ៉ា កា ពៀតក់ ពៀសាក្វះ ខំ គន ខំ
ក្លោ អាញ អិស ប៉ប អូ អន់ខៀ ចាក ទ្រង អា ប្រឹង ? » ។ ចាប ផា ៖
« អូ ប៉ប កាញ៉ា ទ្រង អា ហង អន់ខៀ ចាក អំពៃ អាញ អន់ទីប ហត់
អន់ទីប ព្លែក កា អន់ខៀ ពៃ » ។ « ដៃ ផា ដៃ ញ៉ា ប្រឹង ចាប ប៉រ អិស
ប៉ងយួង អាញ អន់ រ៉ាវ៉ាច់ ឡឹង ប៉ាសត់ អា ណើ » ។ « ផា អាញ
ប៉ងយួង រ៉ាវ៉ាច់ កាណាត់ ញ៉ា អិស ចឹង អន់ កា អាញ ពៀ ? » ។
ពៀឡឺត ផា ៖ « ដក់កា រ៉ាវ៉ាច់ ប្រឹង ចាប អាញ ច្វាល់ អិស លូ ពៀ លូ
តាប៉ៃ យ៉ាត់ អាញ ប៉ាត់ ហី តោ » ។ ចាប កា ប៉ងយួង តាទិច ហង
កាអើ ។ រ៉ាវ៉ាច់ ឡឹង ណោះ ពៀឡឺត កា អើ ក្លោ អើ ណារ៉ុ ៖
« អន់ទ្រង ប៉ាល់រឹង អន់ទ្រង ប៉ាវ៉ៃ អើ ក្លោ តាម៉ផោត កូម៍ អាញ ណើ
ក្យាត់ អាញ ណើ » ។ តាម៉ផោត ផា ៖ « បះ រើ ញ៉ា ឡាក់កា គន អាញ

កាម៉ាញ់ អាញ់ អើ ណោះ វើ » « តិច្ច្លះ សើញ៉ា សែម សាវ
 ប៉ាត់ពែង សែម សាវលែងលេ សែម សាវព្រី ទៀក សាវតេះ ណោះ ។
 អាញ់ អា សាវគន អីស ! សាវម៉ាញ់ អីស ! ពិ ពិន សាវចាក ពិ ពិន
 សាវឡា » ។ តក់ តាប៉ះ តាប៉យ់ តាម៍ផោត កេះណោះ យ្លិន វ៉ារ៉េះ ៖
 « សាវដាត់ សាវខុនៗ ជិន សាវវ៉េះ សាវតាម៍ផោត ហោ សាវវ៉េះ
 សាវហោ ហោ » ។ ចាក កា អន់ខ្មែ ក្រើយៗ ពៀឡើត វ៉ាយ៉ុប បើត
 ចឹង តាន់ ៗ ផាឌី តក់ ប៉ាឡិ សាដី កេះ ទៀក តាំងលេ ។ ពៀឡើត ញ៉ា
 កា អូ អូ យួង ទៀក តាំងលេ ណោះ ណាវ៉ូ ផាឌី ការ៉េ កាតាំង ។
 ការ៉េ ផា « បះវី ពៀ ដេ ញ៉ា សាម៉ល់ គន អាញ់ តែប កា ពូ អា ? »
 « អាញ់ ឡា ប្រឹង ការ៉េ ឡា » « សាវ ញ៉ា អីស ញ៉ា ពៀ ? » ។ « សាវ
 ញ៉ា ចឹង ទី ប្រឹង អាញ់ ញ៉ា កា ពៀតក់ ពៀសាក្លះ ខំ គន ខំ ក្លោ
 អាញ់ ។ អីស ប៉ប័ អូ អន់ខ្មែ ចាក ទ្រង អា ប្រឹង ? » « អូ ប៉ប័ កា ញ៉ា
 ទ្រង ហង អន់ខ្មែ ចាក អំពៃ អាញ់ អន់ទីប ហត់ អន់ទីប ព្លែក អន់
 កា អន់ខ្មែ » ។ « ប៉រ ប៉ុងយួង អាញ់ ណើ ប្រឹង ការ៉េ អាញ់ ច្រាស់ អីស
 សូ គន តក់ អា » ។ ការ៉េ កា ប៉ុងយួង តាទិច ហង ផាឌី គន តក់ អច់
 ពឹង កល់ ការ៉េ ណោះ ហង អ្នែ តាបាង ទីល កិញអៀ អា (អាច់ គន
 តក់) ។ ទីល ប៉ាត់ ហាង តោ ពៀឡើត កា អន់ គន តក់ ណោះ កា
 ការ៉េ សា ។ ឡែង ណោះ ពៀឡើត អើ តាម៍ផោត ណាវ៉ូ ៖

3

«អន់ទ្រុង ប៉ាស៊ីង អន់ទ្រឹង ប៉ាវ៉ៃ អី ក្លោ តាម៍ផោត កូម អាញ ណើ ក្បាត់ អាញ ណើ» ។ តាម៍ផោត ផា៖ «បះវី ញ៉ា ឡាក់កា គន អាញ កាម៉ាញ អាញ អើ ណោះ» ។ តក់ ផា៖ «តិគ៍ឡះ សៀ ញ៉ា សៃម សាវប៉ាត់ពែង សៃម សាវលែង លេ សៃម សាវព្រី ទៀក សាវតេះ ណោះ ។ អាញ អា ហង សាវគន អីស ! សាវម៉ាញ អីស ពិ ពិន សាវ ចាក ពិ ពិន សាវឡាំ សាវដាត់ សាវខុនៗ ជិះ សាវវើះ សាវតាម៍ផោត ហោ សាវវើះ សាវហោ ហោ» ។ ឡែង ណោះ ចាក កា អន់ខ្មែ ក្រើយៗ ណារ៉ូ ។ ពៀឡឺត ពួយ ប៊ែត ចឹង តាន់ ផាឌី តក់ ប៉ាឡឺ កាលិត ពៀឡឺត ឡឹង ងង កេះ ប៉ានិម កាបុង ក្រិត ម៉ាម៉ាង ម៉ាមត ។ ពៀឡឺត ផា៖ «បះវី ទ្រុង ចំ ដេ អាញ ចឹង ចាក អា?» ញ៉ា កាអើ

ណារ៉ូ ហង ផាឌី កាតាំង ទីល ប៉ាត់ ចារ សាមៀ ។ «ព្យើ ឌី ញឹម ហិះ
អ៊ី សាមីល គួន អ៊ីញ ទីប កា ពួ គូប អ៊ី ? » ។ « អាញ់ ឡា ប្រង់
សាមៀ ឡា » « សារ ញ៉ា អីស ញ៉ា អា ពៀ » « សារ ញ៉ា ចឹង ទី ប្រង់
សាមៀ អាញ់ ញ៉ា កា ពៀតក់ ពៀសាក្លះ ខំ គន ខំ ក្លោ អាញ់ ។ អីស
ប័ប អូ អន់ខៀ ចាក ទ្រង អា ? » ។ « អូ ប័ប កា ញ៉ា ទ្រង អា ហង
អន់ខៀ ចាក អំពៃ ពៃ អាញ់ អន់ទីប ហត់ អន់ទីប ព្យែក កា អន់ខៀ » ។
« ប៉រ អីស កាយ ត្រាម កា អាញ់ ណើ ប្រង់ សាមៀ អាញ់ ច្វាល់ អីស
លូ ពូម លូ ទ្រៃ យ៉ាត់ អាញ់ ប៉ាត់ ហិ តោ កាតាម » ។ « អ៊ិះ គីយ កា
គីយ អ៊ិះ ផានិះ ហិ អ៊ិក អ៊ិះ អ៊ិស អ៊ិ » ។ កេះ អន់ទីប គន ប៉ាត់
ពៀឡឹត សាមៀ កាយ គិះ សាគិះ តាទិច ហង កាអែ ។ ពៀឡឹត កា
តាថុ គន សាមៀ ផា ៖ « គិះ សាគិះ អ្យក់ ឡាយ ពួយ ម៉ែត អីស
គៀយ សាគៀយ កាយ ត្រាម ពួយ ម៉ែត អីស ឡោម ចាឡោម
កាយ តេះ ពួយ ម៉ែតអីស » ។ « ហត ទ្រង អ៊ិស ពៀ ញ៉ា សិច គីប
កា អ៊ិញ នីនិះ » ។ « ចំ ទី អាញ់ កាប នីណោះ ប្រង់ អាញ់ ផា ប្រាស់
ពួយ ម៉ែត អីស ត្រាំង ពួយ ម៉ែត អីស ត្រះ ពួយ ម៉ែត អីស ណោះ
ពៃ » ។ ឡែង ណោះ សាមៀ កា សាង្គី ហង កាយ តេះ ណោះ គិះ
សាគិះ គោញ សាគោញ ខាក់ ។ ពៀឡឹត តាថុ ណារ៉ូ ៖ « ព្យែរ សាព្យែរ
ពួយ ម៉ែត អីស ប្រង់ ចាំប្រង់ ពួយ ម៉ែត អីស គ្រៅ សាគ្រៅ ពួយ

ម៉ែត អីស» ។ «អ៊ុះ ហាអ៊ុះ អ៊ុញ អូ ទ្រី គូន អ៊ុញ ក្លីវ អ៊ុញ អ៊ុះ ណិះ
 ពី» «អូ វេ ប្រង់ សាមៀ អាញ់ កាប យច ពីរ យច កាង ណោះ
 តែ» ។ ពៀឡឹត តាថុំ ណារ៉ូ ហង គន សាមៀ ណោះ អែ ផា ៖ «គិះ
 សាគិះ អ្សក់ ឡាយ ពួយ ម៉ែត អីស គៀយ សាគៀយ កាយ ត្រោម
 ពួយ ម៉ែត អីស ឡោម ចាឡោម កាយ តេះ ពួយ ម៉ែត អីស ប្រាំល់
 ពួយ ម៉ែត អីស ត្រាំង ពួយ ម៉ែត អីស ឡាយ៉ាម ពួយ ម៉ែត
 អីស» ។ សាមៀ ហែង សាងុំ ហង កាយ តេះ គិះ សាគិះ ផាឌី តាលុះ
 ផ្លើះ ។ «ហី ពៀលិ ទ្រុង អ៊ុស អ៊ុញ អ៊ុញ ជីក» «បះ ប្រង់ អាញ់ អូ អូ
 ចាក អុះ ខង ម៉ាម៉ាង ខាក់ នីអៀ» ។ ឡែង ណោះ សាមៀ កា អន់

ជ្រុង កា ពៀឡឺត សុះ សិល ទ្រង ចាក ជាឌី រ៉ាវ៉ាច់ ទីល មីរ តាម
 ចាណាត កេះ ណោះ ម៉ុត វៃអូ កាអែ កាណុង ប៉េហ ។ ឡែង ណោះ
 ពៀឡឺត ម៉ន់ ជា ៖ « ធុ យ៉ាត់ សាត អាញ គន ប្រីះ ថៃៗ គន បិក
 កាតយី កា ខាក់ អន់ តាំងឡា មីរ ពូ អា បិច ឡាំ មីរ ប្រក់ៗ បិច ឡាំ
 មីរ ប្រេៗ ឡូត » ។ ប៉ានីរ ពៀឡឺត ម៉ន់ ណោះ ប្រីត អន់ កា
 តាមចាណាត ទ្រង ស្រុក តោ អូ ហ្គាក់ សង់ អូ ហ្គាក់ សា បិច ឡាំ មីរ
 ប្រក់ ៗ បិច ឡាំ មីរ ប្រេ ៗ តាទិច ហង ។ អែ ជា ៖ « បះវៃ ញ៉ា
 ត្រត់ អាញ បិច ឡាំ មីរ តាឡាម អាញ អំលី អៀ ទី កាណាត ប្រីត
 កា ប៉ូ កា ពៀ អាញ ប ? » ។ ឡាំ កាអែ ទីល ប៉ាត់ មីរ ញ៉ាក់ ប៉េហ
 ណោះ ផាង ក្លម ញ៉ាក់ ប៉េហ អា ផាង ក្លម ញ៉ាក់ ប៉េហ ម៉ោញ ណារ
 ក្លិល អូ តេះ ។ « ញ៉ា ប៉េហ អា ត្រត់ អូ តេះ និអៀ វៃ ? » ។ ញ៉ាក់
 ណារ ជាឌី កាតាច់ កាសៃ ប៉ុត ។ ឡាំ គល កាអែ កាសៃ ណោះ ជាឌី
 កាតាំង ប៉ានីរ ពូ កាប កាណុង ប៉េហ ណោះ ៖ « ប៉ាឡឺង ៗ មី អន់ឡៃ
 អិត កល់ អាញ ដាត់ កល់ អិស » ។ តាមចាណាត កាគីន កាណុង ពុត
 ជា ៖ « នែត ! ញ៉ា ប៉េហ អា អូ កាប និអៀ ? » ។ តាមចាណាត
 អូត ខិនៗ ចឹង សិត អូ ជៀ ចឹង វៃអូ អូ ជៀ ។ យិត សិត យិត អូ ទិ
 ពុត តាមចាណាត ឡាំ គល ណារ ជាឌី កាតាំង ពូ កាប កាណុង ណោះ
 ណារ ជា ៖ « ប៉ាឡឺង ៗ មី អន់ឡៃ អិត កល់ អាញ ដាត់ កល់ អិស » ។

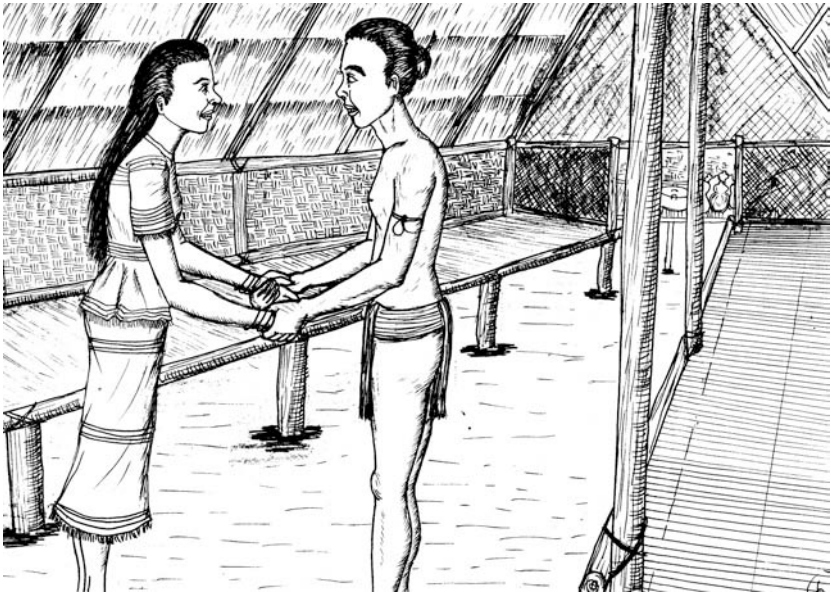
« ព្រឺ សិត អ្នែ ពឹង កាណុង អា ជា ប៉ាណូស កា ឡាច់ ប្រឹះ កា ឡាច់
 អ៊ែ » ។ ឡែង ណោះ ព្រឺឡឺត កា ឡាច់ ប៉ាត់ ឡឺង កាប ផា ៖ « អាញ
 ឡា មី ឡា ! អាញ ឡាំ ពួយ ក្លោ អាញ តាមផោត ព្រឺតក់
 ព្រឺសាក្លះ ខំ កាអ៊ែ កេះ ។ អីស ប៉ប អូ អន់ខ្មែ ប៉ាត់ អា ? » « ប៉ប
 ដេល » ។ សិត អ្នែ កា អន់ខ្មែ ប៉ាត់ ប៊ែក រ៉ះ សារ ណោះ រ៉ះ សារ អា ។
 ឡែង ណោះ ព្រឺឡឺត ផា ៖ « តាមចាណាត ផា អីស សិត ប៉ាត់ ហិ ប៉រ
 កាប៉ាស ម៉ែត អីស កា អាញ ម៉ោញ ចាណោហ ហោត » ។
 តាមចាណាត កា សិត ប៉រ កាប៉ាស ហះ មើត អ៊ែ ម៉ោញ ចាណោហ
 តាទិច ហង ផាឌី មើត អ៊ែ អន់ ម៉ោញ អន់ហ្នឹង ឡូត ។ តាមចាណាត
 កា អ្សក់ កាប៉ាស ណោះ ឡាំ ជីន កា ព្រឺឡឺត តាញ អញ់ជុត តាញ
 អារ ប៉ាត់ មីរ តោ ។ កេះ តាញ កេះ ញ៉ា ព្រឺឡឺត អន់តុក អញ់ជុត
 ណារ ៗ ព្រឺត អារ ដាត់ៗ កេះ ណោះ អ៊ែ ម៉ន់ ផា ៖ « ធុ យ៉ាត់ សាត
 អាញ គន ប្រឹះ គន យ៉ាង អន់ តក់ បិច ឡាំ មីរ ដាវ អា ប្រក់ៗ ប្រោៗ
 ឡូត » ។ ផាឌី តក់ ទ្រង ហិ តោ កា បិច ឡាំ មីរ ប្រក់ៗ ប្រោៗ
 តាទិច ហង ។ « បះ ឡាំ មីរ ទក ម៉ោ អិយ ហិ អាញ វេស » ។ ឡាំ
 កាអ៊ែ ប៉ាត់ មីរ ទក សា ម៉ោ អិយ ប្លប់ ច្រាត់ៗ ។ បត់ ប៉ប ព្រឺឡឺត
 តក់ ផា ៖ « នែត ញ៉ា ត្រត់ ប៉ាត់ សារអា សារតាត់ ទ្រឺ សារតាត់ ងែត
 អា ទិះ ! ញ៉ា ឡាំ ពួយ សារគន ពូ ឡាំ ពួយ សារក្លោ ពូ សារកូម៉

អិស សាវ់អាញ្ច ចឹង ត្បែ សាវ់ប៉ោះ សាវ់មុច ចឹង សាវ់តាត់ ពីង
 សាវ់អង់ អិស អា ។ តក់ សិត កាអែ ទុត អន់ទុត ទីល ប៉ាត់ ហិ ត្បែ
 កាអែ ប៉ោះ អរិច កេះណោះ ឡាំ កាអែ ប៉ាត់ មុរ ណារ៉ូ ។ ពៀឡឺត អ្ន
 អន់តត់ កា តក់ ឡាំ មុរ ចឹង ប្រត់ កា អែ កា ម៉ន់ ផា ៖ « ធុ យ៉ាត់ !
 សាត អាញ្ច គន ប្រត់ ឡាហាង គន យ៉ាង សាឡាច់ អន់ តក់ ពីត
 អាញ្ច ត្រត់ ដឹង ម៉ែត ដុង តុ សិត កាយ ឡឹង ណោះ ផា អែ ពីត ហះ
 ចំ អន់ ត្រត់ អែ ទៅ ទិ ណោះ កេះណោះ អន់ អែ បុច សិត ណារ៉ូ
 ប្រក់ៗ ប្រោ ៗ » ។ ម៉ោញទ្រ ឡឹង ណោះ តក់ កា ទីល ឡឹង ហិ ផាឌិ
 តាឡូ ពីត ពៀឡឺត ។ ពីត ឡាហោ ពៀឡឺត ត្រត់ ឡាហោ អែ ទៅ

«សាវ័រិកឡាត់» ។ ពិត ពួង ពៀឡឺត ត្រត់ ពួង អែ ទៅ «សាវ័រិក
 ឡាត់» ។ តាប៉ះ ម៉ាត់ ពៀឡឺត ត្រត់ ម៉ាត់ អែ ទៅ «សាវ័រិក
 ឡាត់» ។ តាប៉ះ ប៉ាអង់ ពៀឡឺត ត្រត់ ប៉ាអង់ អែ ទៅ «សាវ័រិក
 ឡាត់» ។ «ពិត តី ពៀឡឺត ត្រត់ តី អែ ទៅ «សាវ័រិក ឡាត់» ។
 ឡែង ណោះ តក់ ពិត ត្រត់ ម៉ែត ជុង តុ សិត កេះណោះ សិត
 កាអែ ប៉ាត់ ហិ ណាវ ។ ពៀឡឺត ទ្រង អា កា ម៉ន់ អន់ ម៉ែត ជុង អែ
 ប៉ុក ទី ទៀក ទុះ ម៉ោញ ព្រឹយ ជី ។ ឡែង ណោះ ម៉ែត ជុង ពៀឡឺត
 កា ហាវ ប៉ុក សុរ ១ តាទិច ហង ជាឌី អែ រ៉ះ ចែត ប៉ាញ៉ូ ព្រឹយ ជី ។
 ពៀឡឺត ផា ៖ «ចុ យ៉ាត់ សាត អាញ៉ូ គន ប្រះ ឡាហាង គន យ៉ាង
 សាឡាង់ អំលី ទៀ អន់ តក់ ប៉ិច ឡា សា ម៉ោ អិយ ប៉ាត់ មុរ អា
 បាប្រក់ បាប្រោ ខាក់ ឡូត» ។ តារ កាំសិ តក់ កា ឡា មុរ ណាវ ណើត
 ឡាណើត ។ ទីល ប៉ាត់ មុរ តក់ ផា កា ពៀឡឺត ៖ «អ្សត់ បើ សាវ័រតៅ
 សុ អា វេ» ។ ពៀឡឺត ផា ៖ «តោ ម៉ោ អិយ ពីង ព្រឹយ ជី ញ៉ា អូ
 សា តក់ » ។ តក់ កា ឡា សា តាទិច ហង ឡឺត ពីរ ឡឺត កាង អូ
 ប្លោះ ឡឺង ណោះ អែ ឡាវ៉ាន់ ទីប ព្រឹយ ជី កេះ ណោះ សិត កាអែ
 ប៉ាត់ ហិ ទីប វ៉ាង តិស សាន់ទែល សាន់តល ។ តក់ ផា ៖ «អី
 សាវ័រតាម៍ផោត សាវ័រអាញ៉ូ សាវ័រក្យាម៍ មុន សាវ័រក្យាម៍ ខៃ កេះ អិស
 សាវ័រប្រតី ហិ ដង កា សាវ័រអាញ៉ូ ដៃស សាវ័រតាម៍ផោត» ។ តាម៍ផោត

សាមគ្គី កា តក៏ ឡាកោ គ្រឿម តាទិច អែ កា ប៉ាន់តាន ប្រ័តី ហិ តេះ
 ទីល កេះ ។ កាប៉ាច់ ព្យេឡឺត អែ ប៉ាត់ មីរ តោ ប្រ័តី ង៉ារ តាញ
 អញ្ចុត តាញ អន់ទូប កេះណោះ ចែត ពឹង ព្រឹង អន់ កាតាម៍ចាណាត
 អ្យក់ សីត ប៉ាត់ ហិ ។ ព្យេឡឺត រ៉ះ កា តាម៍ចាណាត ផា ៖ « អន់ទ្រួល
 ឡឺង អីស ចឹង បើក ព្រឹង អីស ត្រត់ ប៉ាសិរ ហិ អីស អន់ សាគីម
 ប្យិន កេះ ហិ ណី » ។

កេះ សាំយ៉ាង កេះ ញ៉ា តាម៍ចាណាត កា សីត ប៉ាត់ ហិ ។
 តាម៍ចាណាត ប៉ាសិរ ហិ បើ តាន់ សិរ ផាឌី តាប៉ើះ អញ្ចុត ម៉ោញ
 កាតុ ។ តក៏ ផា ៖ « តោ សាវ់ជុត ប៉ារ អាញ ! តោ សាវ់អារ ប៉ារ

អាញ» ។ តក់ កា តាយិប អ្នក កាអែ ម៉ោញ ។ ម៉ែត អន់ហ្នឺ អែ ផា ៖
«ត្រាង ម៉ាត់ ខាក់ តាត សូ លែល សូ អា អញ្ចុត ពូ ផា អញ្ចុត
អែ» ។ ឡែង ឡឹង ណោះ តក់ អែ ហាអុញ ឡាច់ ព្រឹយ ជី កេះណោះ
អែ អ្នក គន សូ ប្រ័ត គន អែ ។ កាតាំង គន សូ អង់ហ្សាំង វ៉ាក្រិវៗ
ហះ ចារ តក់ អែ ហាអុញ ម៉ែត អន់ហ្នឺ អែ ឡាំ ហៃ ផាឌី ប័ប ព្រឹយ
ជី សូ គន សូ ។ ម៉ែត អន់ហ្នឺ អែ ផា ៖ «ញ៉ា ឡាក់កា ព្រឹយ ជី
អាញ ប៉ាត់ ម៊ុរ ពែ អា ? » ។ តក់ តាតិង អូ កាប ម៉ែត អន់ហ្នឺ អែ កា
វ៉ាវ អ្នក សីត ព្រឹយ ណោះ ប៉ាត់ ហី ។ បត់ ម៉ែត អន់ហ្នឺ អែ សីត តក់
ផា ៖ «សាវតាម៍ផោត សាវអិស អូ ហៃ សាវគន ដៃស សាវអាញ ចឹង
ជីវ សាវហុំ » ។ ជីវ ហុំ តាទិច ហង តក់ ណោះ តាម៍ចាណាត ទ្រង អា
អន់តុង កាមេ គន សូ ឡាំ អន់ ហះ អំប៉ាវ ចាក្យក ។ តក់ ហាវ ឡឹង
ហុំ ប័ប គន សូ ចាក្យក ហះ អំប៉ាវ អែ ផា ៖ «យី សាកើត អូ
សាវកឹក សូ សាវអាញ សាវក្យកៗ » ។ តក់ កា ប៉ាន់តាន ឡើះ រែវ
ដាក់ គៀត កេះ ណោះ ឡាំ សាប៉ាត់ គន អែ ក្រាង ក្រិវ ។ «ហ៊ី
សាវម៉ែត គន អាញ ញ៉ា ត្រត់ សាវតោ នីអៀ សាវអិស » ។ ឡែង
ណោះ តក់ កា ឡាំ តប់ គន សូ ណោះ ប៉ាត់ ព្រី ។ សីត ឡឹង ណោះ
ណាវ អែ ជីវ ហុំ វ៉ាវ តែ ប៉ាត់ ទៀក ផាឌី ប័ប ទីត អន់ទីត អៀម
ព្រងៗ អែ ផា ៖ «ក្នាង ប៉ាទ្រូ សាវគន អាញ ហង សាវអា » ។

ចី កាអែ រៃ កា ទីត អន់ទីត ណោះ ទិ ម៉ោញ តឹប ។ តាម៍ ត្រេតា ដាវ
 ឡឹង ណោះ តាម៍ចាណាត ជៀក តាម៍ផោត ចាក ពីង ទៀក ៖ « ពិ ម៉ិ
 ចាក ណាំង សាអ៊ឹង ប៉ាត់ ទៀក » « ចាក កា ចាក អែត៍ » ។ កាតាំង
 នីណោះ តក៍ ផា ៖ « សាវតាម៍ផោត ទីល ប៉ាត់ សាវទៀក សាវឡង់
 អិស សាវាវ ច្រាវ អិស សាវម៉ុត ដៃស » ។ ចាក កា អន់ខ្មែ ហង
 តាម៍ផោត លូ តាម៍ចាណាត ណោះ អង់ឡង់ ចាវាវ ច្រាវ ម៉ុត ចាក
 ឡា ចាក ផាឌី ទីល ប៉ាត់ អង់ឡង់ ម៉ោញ ណាវ តាម៍ចាណាត ផា ៖
 « ម៉ិ អិស ម៉ុត អ្សក់ អិស ណាវ ម៉ិ អញសាយ ពិន ទូម ណោះ »
 « អូ ចៃ អុះ អាញ តាម៍ចាណាត អន់ទៀ ឡង់ អាញ » ។ ហៃ កា
 តាម៍ផោត អូ ចៃ ម៉ុត តាម៍ ចាណាត កា តាឡក់ អែ ពីង ទៀក
 អង់ឡង់ ជ្រុ កាណូត ម៉ូ ផូង ផាឌី ឡង់ អន់ទូប សំឡី តាម៍ផោត បឺប
 អំបឺប ។ តាម៍ ចាណាត ផា ៖ « ឡាងម អាញ ចៃ កា អិស បិច ទី
 កាម៉ាញ តក៍ កាម៉ាញ សាគូក » ។ ហះកា កាណុង ពុត តោ អែ តាបឺប
 ម៉ាម៉ៃ ដេល កា ម៉ិ អែ ។ បត៍ តាម៍ផោត ហាវ ប៉ាត់ តោក តាម៍
 ចាណាត កាសិត អន់ទូប អែ អន់ កា ម៉ិ អែ អន់ដា កេះ ណោះ រះ
 ផា ៖ « អា ពូ ផា អន់ទូប ទី កាម៉ាញ ប៉ាណូស កាម៉ាញ ប៉ាណា » ។
 កេះណោះ សីត កា អន់ខ្មែ ហង ទីល ប៉ាត់ ហី តក៍ ផា ៖ « សាវទូប
 អាញ តាញ សាវយ៉ាវ សាវអាវ អាញ តាញ សាស្រីស កា

តាមផោត ។ ព្រៀវ បែង ដាវ ឡើង ណោះ ពូ អែត អើ ប៉ាងាត ព្រៀ
 តាម ចាណាត សិរ ឡូន អន់ ទ្រួល ។ តក់ ផា ៖ «សាវឡាវ អែត ដេល
 សាវអាញ វេស» ។ ទិល ប៉ាត់ មីរ តាមចាណាត ផា ៖ «អី អែ អិស
 ហៃ តោ ប៉ាណូស ឡាវ តាន់ដើម អិស តោ តាគីរ ឡាវ គីរ អំហ្គោ ឡាវ
 តាន់ដើម អិស តោ (តាម ចាណាត តាំបាង ហ្គា ឡាវ តាប៊ែន កា
 ខ្យាល វាប្លុក) ។ តក់ ផា ៖ «ហ៊ី សាវអ្សត អាញ ពូ សាវដើម អាញ
 អៀង សាវ ដូវ ពូ សាវដើម អាញ សាវយ៉ាម ហះ ចំ អាញ ចឹង
 សាវអោន តាមសាវណាត?» ។ «អិស ឡាវ អោន ពីង ឡូន ហះ តោ
 ណោះ ចឹង សាគីម អែ» ។ តក់ កា ម៉ុត អោន កាអែ ពីង ឡូន
 តាមចាណាត ទ្រង អា ពុះ អំហ្គោ ទុំ ១ កេះ ណោះ ប៉ាឡាវ ពីង តក់
 កាណុង ឡូន ។ តក់ កា តោ កាណុង ឡូន ណោះ ហង ។ អន់តិត ឡើង
 ណោះ ពូ អំប៉ាញ ព្រៀឡិត ផា ៖ «នីចម អិស អែ បិច ប កា ក្លោ អិស
 ព្រៀ ?» ។ ព្រៀឡិត ផា ៖ «បះ នីចម អាញ ចឹង អ្ន បិច ទិល អែ អែ
 សាអ្សាត់ អែ រាំងរីន ព្រៀតក់ ព្រៀសាក្វះ ពីង ឡាវកោ អែ ណោះ» ។
 ឡើង ណោះ ពូ កា អ្សក់ ប៉ាដូ ណាង ចាន់ អង់កាន់ ណាង អែង ប៉ោស
 ឡាច់ សាអ្សាត់ តក់ ឡើង តាមផោត ។ អន់តិត ឡើង ណោះ ព្រៀឡិត
 លូ តាម ផោត កា បិច ចៃ កា គូប សោប ឡាវកា ប៉ាន់ដា ប្រាន ។
 ឡើង ណោះ ពូ អែត ប៉ាញ់សង់ ប៉ាញ់សា អន់ខ្មែ អែត ព្រៀវ ម៉ាំង អូ

ខ្មែរ បែង ម្យ៉ាង អូ
 ឡើង តាំប៉ើះ ម្យ៉ាង អូ
 លន ព្រៃ ពូ អែត
 ណោះ ។

ទុញ ម្យ៉ាង ក្លាំង ដាវ
 ឡើង ណោះ ពៀឡិត

ជៀក តាមផោត ឡាំ ច្នាក់ យ៉ាត់ សាំងអិរ ។ ឡាំ កា អន់ខ្មែ ទីល
 ប៉ាត់ ហិ យ៉ាត់ សាំងអិរ អើ កាអើ ៖ « អី យ៉ាត់ បើក អំប៉ាវ កា អាញ
 ខ្លូ យ៉ាត់ » ។ « វែចចិវ ៗ តាត់ ម៉ែត លែល ម៉ែត ពៀ សិច អើ ប៉ាខ្មែវ
 អើ ប៉ាអ៊ែល អាញ អំប៉ុង កា អាញ ញាំ កា សោ អាញ អ្នាត អាញ
 អា » ។ « អាញ ឡា យ៉ាត់ ឡា » ។ យ៉ាត់ សាំងអិរ កា អូ បើក អំប៉ាវ
 អុះ ។ រ៉ះ ម៉ោញ នីរ ណាវ យ៉ាត់ សាំងអិរ កា អ៊ែ អូ បើក ខ្មែរ
 ណោះ ពៀឡិត ហិរ កានល អញសែង អើ ពីង ហិ យ៉ាត់ អើ ផា វែច
 ចិវ សោ អាញ ដេល តែ អាញ សាមតី កា ពូ ប៉ាខ្មែវ ប៉ាអ៊ែល អាញ
 ណោះ តែ ។ ខ្មែរ ណោះ អន់ខ្មែ បែង ដួវ កា អ៊ែ អន់ខ្លូ រ៉ត់វែ លើយ
 ហង ។

(ឡូច កេះ)

សៀវភៅរឿងព្រេងនិទានអំពី “ដង្កូវប៉ាល់វីង”

របស់ជនជាតិទំពួន ខេត្តរតនគិរី

បោះពុម្ពលើកទី២ ចំនួន ៣០ ក្បាល

ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៩

បើចង់បានព័ត៌មានបន្ថែមទៀត

សូមទាក់ទងតាមអាសយដ្ឋានខាងក្រោមនេះ ៖

អង្គការសហការអន្តរជាតិកម្ពុជា (ICC)

P.O BOX 612

ភ្នំពេញ កម្ពុជា

Tel: 092469934

ឬ

P.O BOX 890003

បានលុង ខេត្តរតនគិរី

Tel: 075974029

E-mail: ride.pm@icc.org.kh

A folk tale written in Tampuan language of Ratanakiri province, Kindom of Cambodia. Second printing 30 copies, November 2009.

For more information or copies contact the address above.

អង្គការសហការ
INTERNATIONAL
COOPERATION
CAMBODIA
RIDE PROJECT

១០៥៨អស

Prepared for first online distribution in March 2015 by

អង្គការសហការអន្តរជាតិកម្ពុជា
International Cooperation Cambodia
P.O. Box 612, Phnom Penh, Cambodia
Tel: 092-469-934 / 075-974-029
info@icc.org.kh
<http://www.icc.org.kh>

This work is dual licensed under either of these Creative Commons licenses:

- Attribution-ShareAlike 4.0 International License.(Cc-BY-SA) To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>.
- Attribution-NonCommercial-ShareAlike (CC BY-NC-SA) To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>.

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material
for any purpose, even commercially.

The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.

Under the following terms:

Attribution — You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.

ShareAlike — If you remix, transform, or build upon the material, you must distribute your contributions under the same license as the original.

No additional restrictions — You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.